

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 126/2019
06.02.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда у саизвршилаштву из члана 121. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Зорана Ђикановића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Ужицу 2К.бр.579/17 од 20.06.2018. године и Кв.бр.139/18 од 04.07.2018. године, у седници већа одржаној дана 06.02.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Зорана Ђикановића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Ужицу 2К.бр.579/17 од 20.06.2018. године и Кв.бр.139/18 од 04.07.2018. године и предмет враћа Основном суду у Ужицу на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Ужицу 2К.бр.579/17 од 20.06.2018. године у ставу првом изреке делимично је усвојен захтев за накнаду трошкова кривичног поступка окривљеног АА, поднет од стране изабраног браниоца - адвоката Зорана Ђукановића од 12.06.2018. године, те је утврђено да висина трошкова кривичног поступка који се имају надокнадити окривљеном укупно износе 141.000,00 динара. У ставу другом изреке решења одређено је да ће се наведени новчани износ исплатити из буџетских средстава Основног суда у Ужицу на означени рачун браниоца окривљеног - адвоката Зорана Ђикановића у року од 60 дана од дана правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Ужицу Кв.бр.139/18 од 04.07.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Зорана Ђикановића изјављена против решења Основног суда у Ужицу 2К.бр.579/17 од 20.06.2018. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Зоран Ђикановић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреда одредаба члана 261. став 2. тачка 7) и члана 265. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те укине побијана решења и предмет врати суду на поновни поступак и одлучивање или да побијана решења преиначи тако што ће окривљеном досудити целокупан износ трошкова тражених у захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Наиме, основано бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву указује да је Основни суд у Ужицу побијаним одлукама о трошковима кривичног поступка повредио одредбе члана 261. став 2. тачка 7) и члана 265. став 1. ЗКП. Изнетим наводима захтева се, по налажењу Врховног касационог суда, правноснажна решења побијају због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези напред наведених одредаба ЗКП.

Из списка предмета произилази да је правноснажном пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1 62/18 од 25.05.2018. године усвојена жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Зорана Ђикановића, па је преиначена пресуда Основног суда у Ужицу 2К.бр.579/17 од 14.02.2018. године, тако што је према окривљеном АА на основу члана 422. тачка 3) ЗКП одбијена оптужба да је у саизвршилаштву извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. у вези члана 33. КЗ, те је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, док је оштећени ББ у погледу имовинскоправног захтева упућен на парницу. Након тога, окривљени је преко браниоца - адвоката Зорана Ђикановића дана 12.06.2018. године поднео захтев за накнаду трошкова кривичног поступка у којем је определио трошкове који се односе на награду браниоцу у укупном износу од 189.000,00 динара, а, између осталог, определио је и трошкове на име награде браниоцу за приступ и одбрану окривљеног пред Основним јавним тужиоцем у Ужицу и то приликом саслушања окривљеног дана 05.04.2017. године и приликом испитивања сведока дана 11.04.2017. године, а све у складу са важећом Адвокатском тарифом.

Одлучујући о поднетом захтеву за накнаду трошкова поступка, Основни суд у Ужицу је побијаним првостепеним решењем исти делимично усвојио и окривљеном досудио трошкове кривичног поступка у укупном износу од 141.000,00 динара, при чему је у образложењу првостепеног решења детаљно наведено за које процесне радње на име одбране окривљеног браниоцу припада награда и у којим износима у складу са важећом Адвокатском тарифом према

висини запрећене казне за кривично дело за које је вођен поступак против окривљеног, а наведено је и да окривљеном нису признати трошкови на име награде браниоцу за процесне радње предузете пред Основним јавним тужиоцем у Ужицу у укупном износу од 48.000,00 динара. Суд у образложењу првостепеног решења, као разлог за своју одлуку, наводи да по ставу суда аналогном применом одредаба члана 265. став 1. ЗКП трошкови поступка падају на терет органа поступка пред којим је предузета процесна радња у вези које су трошкови настали, тако да ако је реч о трошковима насталим у фази спровођења доказних радњи или истраге коју је спровео јавни тужилац, ти трошкови ће у процесним ситуацијама описаним у одредби члана 265. став 1. ЗКП пасти на терет јавног тужилаштва, те се суд позива и на аналогију са чланом 264. став 1. ЗКП приликом доношења осуђујуће пресуде и одређивања ком органу поступка које трошкове поступка накнађује окривљени.

Другостепено веће Основног суда у Ужицу је, одлучујући о жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепеног решења, побијаним другостепеним решењем одбило жалбу као неосновану, налазећи да окривљеном првостепеним решењем правилно нису признати трошкови кривичног поступка настали пред ОЈТ Ужице и то на име награде браниоцу за приступ и одбрану окривљеног пред ОЈТ Ужице приликом саслушања окривљеног дана 05.04.2017. године и приликом испитивања сведока дана 11.04.2017. године у износима од по 24.000,00 динара, те прихватајући разлоге првостепеног суда и позивајући се на усаглашен став усвојен на заједничкој седници Апелационих судова која је одржана дана 24.03.2014. године у Новом Саду, а који став је објављен у билтену судске праксе Апелационог суда у Новом Саду број 7 из 2016. године.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је одредбом става 2. тачка 7) истог члана, између осталог, прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 14) ЗКП прописано је да поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење: „поступак“ је предистражни поступак и кривични поступак.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Имајући у виду напред наведено, те цитиране одредбе ЗКП, Врховни касациони суд налази да је побијаним правноснажним решењима Основног суда у Ужицу на штету окривљеног АА учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер су наведеним одлукама о трошковима кривичног поступка повређене одредбе члана 261. став 2. тачка 7) и члана 265. став 1. ЗКП. Наиме, како је одредбом члана 265. став 1. ЗКП регулисана накнада трошкова кривичног поступка из буџетских средстава суда и то у случајевима када се обустави

кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, те како је у овој кривично-правној ствари према окривљеном АА правноснажном пресудом одбијена оптужба и одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, дакле правноснажном пресудом одлучено је о трошковима кривичног поступка и јасно је одређено ко ће исте сносити, то је у конкретном случају Основни суд у Ужицу, супротно закључцима датим у образложењима побијаних решења, требало да решењем одлучи о целокупним трошковима кривичног поступка и утврди висину трошкова како за процесне радње браниоца предузете на име одбране окривљеног пред судом, тако и за процесне радње предузете пред Основним јавним тужиоцем у Ужицу (присуствовање саслушању окривљеног дана 05.04.2017. године и испитивању сведока дана 11.04.2017. године), јер су у питању трошкови који су настали поводом кривичног поступка и на чију накнаду окривљени по закону има право, те исте досуди окривљеном из буџетских средстава, а исплати их браниоцу по специјалном пуномоћу.

Како је, дакле, побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Зорана Ђикановића, то је Врховни касациони суд усвојио као основан захтев и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо побијана правноснажна решења Основног суда у Ужицу, те списе предмета вратио том суду на поновно одлучивање у смислу разлога изнетих у овој пресуди, при чему ће суд у поновном поступку отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне и аргументоване разлоге.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.